

[Mun tarina](#)

Heippa! Ihanaa jos päädyt lukemaan tätä toivon, että saat tästä jotain mietittävää itsellesi:)

olen 19v nuori nainen jonka tarina alkaa lapsuudesta. Kaikki muuttui 1 luokalla tunsin olevani aina porukan ulkopuolella vaikka kuuluinkin porukkaan. Sain paljon vihakommenttia ala-asteella ulkonäöstä ja omasta kropasta. Tämä lannisti täysin minut! Kuin vihdoinkin ala-aste oli ohi ja pääsin yläasteelle kaikki taas muuttui. Muutin ulkonäköni kokonaan siitä kiltistä työstä vähän rajumman näköiseksi koska tämä sai mulle tunteen että hei nää ei uskalla tulla enää sanoo mitään mulle ja no näin kävi!

Mun kanssa haluttiin olla. Olin cool ja kroppaa alettiin kehua. Yks pv 7luokan lopussa tuli tappelu kaverini kanssa joka päättyi siihen että juoksin pakoon henkilö perässäni veitsen kanssa! No poliisit otettiin esiin ja kaikki hoidettiin. Kunnes sama toistui yht äkkiä kuin astuin bussista ulos. Tämän jälkeen koulu ei voinut turvata enään turvallisuutta minulle ja jouduin kotikouluun. Minulla on myös todettu masennus ja oppimisvaikeus sekä lukihäiriö joten tämä kaikki vaikutti paljon kyseiseen tilanteeseen.

Joutuisin istumaan kotona ilman kavereita seuraavan 6kk no kaikki meni hyvin paitsi kuin palasin kouluun. Porukka alkoi olemaan kiinnostunut missä olin ja no siitä se kiusaus taas lähti. Koko elämäni kestänyt tätä ja nyt vasta alkanut häipyä pois päin. Tästä pakko sanoa olen kasvattanut suunnattomasti omaa egoa ja luonnetta. Sanotaan näin enään mikään pikkunen lausahdus jostain suusta h***a ei tunnu missään siinä sitten vaan toteaa no jaaha paraskin puhuja:) Muistakaa ihanat, että peliä ei ole menetetty! Sä just oot se henkilö joille porukka on kateellisia! Sä opit ja kasvat pienistä sanoista! Olkaa sitkeitä kaikki vielä järjestyy aikanaan:)